

## სულის ცეცხლი

შრომის სამეფო და ქარხნების ნელი გრიალი,  
ქალქის ცეცხლი, დაისრული დროშა წითელი.  
ბნელ შუადამეს აკროტობს შუქი მოხეტიალე,  
ო, საუკუნე წითელია და მიმზიდველი.

სისხლის მდინარე, დაბინდული მთები და შარა,  
დამწვარ ტყვიების სურნელება და განსაცდელი.  
ო, განახლების ქარიშხალმა ფრთები გაშალა,  
კრთის ნანგრევებზე აღმაფრენა, როგორც სანთელი.

ქალაქის კვამლი, მღელვარება, ღამის ალები  
და შორეული რაინდების უმწეო შფოთი.  
სამარადისო მწუხარება მოკლულ თვალების  
და ჩემი სული ამართული, ვით ეშაფოტი.